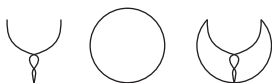

Sjælekraft

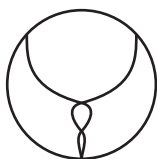
Af samme forfatter

Sjælefrø 2012
Lyt 2012

Michael von Bülow

Sjælekraft

VĚRGIL

Sjælekraft

© Michael von Bülow 2012

Udgivet af forlaget Vergil, www.vergil.dk

Tryk: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Tyskland

2. udgave

ISBN 978-87-995127-2-0

Indhold

	SIDE
KÆRLIGHEDENS VILJE	7
KÆRLIGHEDENS VÆSEN	59
KÆRLIGHEDENS VEJ	111
VERSFORTEGNELSE	162

Kærlighedens vilje

1

Gud er jeg, kærlighed i ånd.

*Kærlighedens favn,
gylden som en dagning,
kender du dens navn,
mærker du dens dragning?
Af en kærlig kæmpehånd
er et gyldent hjertebånd
lagt om hele verden.*

2

Min vilje er viljen til kærlighed.

*Gennem altings tankestrøm,
sendt fra tankens trone,
farvet af en gylden drøm,
lyder der en tone.
Blød, men fyldt med livets kraft
flyder den som træets saft
gennem livets stamme.*

3

Troen på mig er troen
på kærlighed.

Se, hvad der sig dølger
på den lave grund,
ført med blæst og bølger,
slebet blank og rund.
Efter storm, i stille hav
venter glimt af gyldent rav
på et vågent øje.

4

Min kærlighed er evig.

*Går ved aften sol på hæld,
kan du derpå stole:
I dit hjertes dybe væld
stråler det fra sole.
Evigt sjælens kerte
våger i dit hjerte,
både dag og nat.*

5

Min kærlighed er altomfattende.

*Stille som et "amen"
hvisket af en mægtig mund
holdes alting sammen,
holdes verden hel og rund.
Kun et enkelt ord
samler denne jord
med sin kraft og styrke.*

6

Min kærlighed gennemtrænger alt.

*Mindre end et silkeslør
for en åben rude
kan en tyk og aflåst dør
holde kraften ude.
Båret af en englevind
trænger kærligheden ind
ad en uset sprække.*

7

Min kærlighed overvinder alt.

*Selv det største bjerg,
stræbende imod det høje,
skrumper til en dværg,
som for kraften sig må bøje.
Mod den rene hjertepagt
rækker ingen jordisk magt,
fejler alle våben.*

8

Jeg er Solens gyldne stråler.

*Varme hænder rækker ud,
aer dig på kinden,
sætter slør på vårens brud,
luner forårvinden.
Glade hjerter nynner,
alt på ny begynder
som for første gang.*

9

Jeg er regnen, der væder jorden.

*Hørt bli'r jordens bøn,
når på regn den sukker,
mild er himlens løn,
skyen sig oplukker.
Elementers møde
skaber liv og grøde,
spirer af et frø.*

10

Når regnen møder jorden, undfanges
kærlighedens væsen.

Med den første dråbe
i det tørre sand
tør en ørken håbe,
tro på livets vand.
Håbet er forvandling,
kærlighed i handling,
lindring af en tørst.